

СВИНЯ ПРѢДЪ ОГЛЕДАЛО.

Хубава съмъ! Ахъ колко съмъ хубава! Сега можъ и на расходка да отиджъ, сѣки да ми завиди на новата прѣмѣна

Тѣй говореше свинята прѣдъ огледалото, а издалече чу се единъ тънъкъ гласъ, който ѝ каза:

— Ще отидешъ на расходка, а може би

и до локвата...! Тогава съвсемъ хубава ще станешъ..

ВЪЛКЪТЪ И КОВАЧЪТЪ.

(Басня)

Едно врѣме давали на вълка всѣкой день по една ока месо порция за да не прави пакости. Еднѣжъ забравили да му даджъ порцията. Вълкътъ отишълъ край селото, дѣто намѣрилъ една ослица че пасе съ осленцето си и ги изѣдва. Викнѣли го да го сѣдѣжъ. Той се оправдавалъ, като прифащалъ ослицата половинъ ока, а осленцето — четвъртъ ока и искаervalъ ги длѣжни да му даватъ още четвъртъ ока месо. Разсърдили се селенитѣ. Малко и голѣмо погнажи вълка. Дори и селския ковачъ грабнѣжъ чука и полетѣлъ подиръ вълка, достигнѣжъ го и помѣрилъ да го удари. Тогава вълкътъ се обѣрнѣжъ и му казалъ: — Поне ти, ковачѣю, не дѣй ме гони: на тебе какво ще изѣмъ — чукътъ ти ли или наковалнята ти!?

Ковачътъ се засрамиръ и се вѣрнѣжъ,

АРМАЗОВЪ.